

Prvá Časť: Meditácie na každý deň novény

Prvý deň

Od tej chvíle...

„Hľa, tvoj syn!“ Keď tieto tri slová vyšli z úst umierajúceho Pána Ježiša, Srdce jeho Matky vyslovilo znovu „FIAT“. Ona už dávno vedela, že toto je posledné pranie Pána Ježiša, preto hneď, ba už dávno dala naň svoj súhlas. Akú odpoveď majú dať na tieto slová ľudia, ktorých pod krížom zastupoval sv. Ján? Budme vďační milovanému učeníkovi za ochotnú, jednoduchú, bezslovnú odpoveď, vyjadrenú prejavom synovskej lásky, ktorú sám uvádza vo svojom evanjeliu slovami: „A od tej chvíle vzal si ju ten učeník k sebe“. Vziať si ťa k sebe, tak ako to urobil sv. Ján... Ukryť ťa do mojej duše!... Po tomto túžime Matička moja! Chcem, aby sa moje srdce stalo твоjím príbytkom! Ježiš dotrpel... Jeho telo odpočívalo v novom hrobe, zabalené v plachte a pomazané drahými masťami.

Jozef a Nikodém privalili náhrobný kameň. Tma sa pomaly rozplývala, zapadajúce slnko, prvého Veľkého piatku vysielalo svoje posledné šikmo dopadajúce lúče na biele terasy a tmavé olivovníky. Matička, už treba odísť! Vidíš dobre, že nemáš čo robiť na tomto opustenom vršku pri šibeniciach, z ktorých sňali obeť. Pre Ježiša sa skončilo všetko, tak ako pre teba... Jeho utrpenie... tvoje spoluutrpenie... Všetko je skončené... Pozri!

Ján ti ponúka svoje mladícke ramená... opri sa o neho, aby si mohla zastúpiť! ... Hľadí na teba očami, ktoré už nevedia plakať lebo od včera večera preliali príliš mnoho slz! Opri sa oň! Odteraz sa bude on starať o teba. Dopraj mu tej radosti! Odteraz on je твоjím synom. Tak si to žiadal tvoj zomierajúci Syn! Ty si prijala túto bolestnú zámenu... Trochu si bola na ňu aj pripravená. – Slová „Ecce, Mater tua...“, ktoré vyšli z úst spálených horúčkou a smädom, už len úradne potvrdili tvoje materstvo.

Ježiš ti už dávno rozprával o svojej Cirkvi... O jej údoch, o každom z nás, o Jánovi, o mne, áno aj o mne...! Tvoje srdce nám patrilo už dávno, o tom niet pochyby. No skôr, ako by bol odovzdal Ježiš svoju dušu do Otcových rúk, zveril všetkých nás tebe, ako Matke.

A my sme sa tak stali navždy, ó, sladká Panna Mária, podľa posledného Ježišovho prania tvojimi dieťkami. Ján zastupoval nás, mňa. – On vzal Pannu Máriu k sebe hneď, ako mu bola daná za Matku. Evanjelium to dôrazne pripomína: a od tej chvíle... od tragickej chvíle prvého úvodného zasvätenia prvého dieťaťa Panny Márie... Od tej chvíle... Matička, ty si sa dala odvieť do skromného Jánovho domčeka, ktorý ti on ochotne ponúkol. Jeho domov bude od teraz aj tvojím domovom, zhromaždiskom apoštolov a rodiacej sa Cirkvi, lebo tam, kde sa dostaneš ty, všetko sa stáva veľkým, aby mohlo prijať Ježiša, ktorého prinášaš so sebou... všetko sa musí upraviť, okrášliť, aby sa ho stalo hodným.

Sám Ježiš vyvolil pre teba Jánov dom preto, že bol jednoduchý a chudobný a že tento jeho učeník bol čistý a úprimný vo svojej láske k tebe. Vedel, že u neho budeš sa cítiť naozaj doma.

Matička moja, moje životné dejiny sú tie isté, ako životné dejiny sv. Jána. Uvažovala som už dávno o tom. Aj ja som sa ti slávnostne oddala. Stala som sa tvojím dieťaťom. Odriekala som vtedy aj zvláštne zasvätenie. Ním som sa ti oddala so svojou dušou i telom.

Ty si schválila tento môj, celkom dobrovoľne v úprimnosti srdca vykonaný úkon. Schválila si ho, lebo pri ňom ti Ježiš znovu zopakoval: „Hľa, tvoje dieťa!“

Pamätáš sa ešte na tento deň? Oslavujem ho každý rok, v dôvernom spojení s ňou, s Matkou? Dala som vážny, úplný súhlas k tomu, aby si sa stala mojou Matkou? Nebolo moje oddanie sa tebe len prechodnou radosťou, rýchlovednúcim kvetom? Mala som ťa od toho dňa naozaj u seba? Voviedla som ťa do svojho srdca? Aby som žila v dôvernom styku s tebou? Takýto kontakt s tebou zmení odrazu všetko... Duši sa odkryjú nádherné horizonty tak, ako tomu, čo vystupuje do veľkých výšok... Matička moja, aj ja ti otváram svoj domček. Chcem ťa vziať k sebe tak, ako ťa vzal sv. Ján. Pozri! Dvere sú dokorán otvorené! Čakám ťa s radosťou! Príď! Veď mi máš veľmi mnoho povedať, veľmi mnohému naučiť! Ukážem ti všetky kútiky svojho domčeka.

Prived' so sebou prosím ťa, aj svojho Syna. Veď viem dobre, že tam, kde ty prichádzaš, a tým skôr tam, kde ty bývaš, tebe oddané duše spoja sa s ním navždy!